

Tolna Megyei Balassa János Kórház

Szekszárd

Balassa Nap 2018

Dr. Németh Csaba főigazgató ünnepi beszéde

Tisztelt kormány megbízott úr, polgármester úr, térségi igazgató asszony! Tisztelt meghívott vendégeink, kedves kollégák! Sok szeretettel köszöntök mindenkit a 2018-as Balassa napon, hagyományok szerint a főigazgató nem csak köszöntőt mond, de évet is értékel, lássuk a hátunk mögött hagyott egy év eseményeit, eredményeit.

Idén, a korábbi években már mondhatni megszokott módon használtunk ki minden pályázati lehetőséget a kórház újítására, modernizálására.

Betegbiztonsági pályázat keretében vonalkódos betegazonosítási rendszert telepítünk, mellyel együtt járó szintén nem csekély eredmény, hogy a kórház területe WiFi hálózattal lefedetté válik. Nyilván betegazonosításon kívül másra is alkalmazható, de ennek szabályi még alapos kidolgozásra szorulnak. A pályázat keretén belül kézhigiénés eszköztárunk több mint száz fertőtlenítőszer-adagolóval bővült.

Régi álmunk teljesült, amikor 3 héttel ezelőtt, uniós forrásból megnyílt a szekszárdi kistérség Egészségfejlesztési Irodája, amely 90 millió forintos költségvetésből gazdálkodhat majd. A nyertes pályázat ápolási igazgató asszony sokéves, kitartó munkájának és töretlen lelkesedésének köszönhetően nyitotta meg kapuit és működése a kórház hagyományos gyógyító tevékenységén túlmutat: a térség lakossága körében végzett egészségnevelés, prevenció programok megvalósítása, szűrő vizsgálatok népszerűsítése a cél.

Részt vettünk még HR fejlesztést és szakképzést támogató pályázatokon is, melyek értéke - 300 millió forint -, bér és szakképzési költségek kifizetésében jelent komoly segítséget.

Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ által koordinált uniós pályázatból várunk pénzt több beruházáshoz, így

- A pszichiátria épület második emeletének és lelki gondozójának felújításához. Ezzel az épület belső rekonstrukcióján végigérünk, a többi szint más pályázati forrásokból előző években már megújult.

- Nővérszálló létesítéséhez, mely kórházunkban nagy hiányt fog pótolni. Kialakítását a „Lila” épület 3. és 4. emeletén képzeljük el.

- Manuális készségek elsajátítását, begyakorlását lehetővé tévő ún. *skill laboratórium* létesítéséhez, melyet szintén a „Lila” épületben a korábbi étkező és konyha területén tudunk megvalósítani.
- A patológiai diagnosztikai műszeres feltételei is közel 100 millió Ft ö összértékben javultak már.
- A kórház ápolási eszközparkjának megújításához, amely kapcsán több száz betegágyat, éjjeliszekeányt, szivacs- és antidecubitor matracot, infúziós állványt várunk.
- Az egynapos sebészet eszközparkjának fejlesztésére, 200 millió Ft összértékben.

Ezek ugye eddig részben tervek voltak, de nagyon sokat dolgoztunk már eddig is a megvalósuláson, lássunk konkrétabb dolgokat is:

A belgyógyászati épülettömb földszintjén új cytosztatikus labor épült, összességében 60 millió Forintba került. A beruházást a megyei tiszti főgyógyász ellenőrzése indikálta, bár tudtuk magunktól is: az egyre nagyobb forgalmú onkológiát a régi labor már nehezen tudta kiszolgálni ezekkel veszélyes gyógyszerekkel. Az új helyen betegnek és dolgozónak egyaránt biztonságos és modern környezetben lehet ezt a munkát elvégezni.

Az onkológiai osztály katasztrófavédelemben betöltött szerepének, köszönhetően, az atomerőműtől erre a célra igényelt forrásból, az osztály kórtermi körülményeit lehetett javítani, 6 önálló vizesblokkal bíró, kétágyas kórterem került kialakításra. Rövid megjegyzés a katasztrófavédelemhez: egy esetleges sugársérüléssel járó baleset esetén ez az osztály van betegellátásra kijelölve. A felújítás valamint az előző évben az alsóbb szinten megvalósult fertőző osztály kialakításnak járulékos előnye, hogy kiépítésre a került az a víz-, szennyvíz- és villamos hálózat, amely a későbbiekben lehetővé teszi majd a felsőbb szinteken is a fürdőszobás kórtermek kialakítását.

Kórházunk gép- és műszerállománya szintén több helyen fejlődött, csak a jelentősebbeket kiemelve: echocardiográfiás berendezés, szemészeti operációs mikroszkóp, és fako készülék, a „központi sterilben” műszermosogató gép, foszforlemezes kiolvasó

Megvalósult beruházásaink nem csekély mértékben köszönhetőek fenntartónktól, az Állami Egészségügyi Központtól érkezett vis maior támogatásokból mely összesen 121,5 mFt kifizetett és további 35mFt döntés alatt álló forrás biztosítását jelenti.

A paksi atomerőműhöz kapcsolódó Jövők Energiája Térségfejlesztési Alapítványtól az idei évben is sikerrel pályáztunk. Az energiahatékonyság növelésére fordítható forrásból újult meg kórházunk udvarában a világítás, a közalgó hosszú téli éjszakák már nem a korábban sokszor panasolt sötétségben telnek majd. Ezen kívül a tüdőszűrő állomás nyílászáróit tudtuk cserélni, így itt az előbb idézett téli napokon nemcsak világos hanem meleg is lesz.

Gyermekosztályunk az idei évben is tovább szépült. Előző évben Szekszárd város önkormányzata támogatta ebben bennünket, idén pedig, szintén szekszárdi kezdeményezésre, a szekszárdi kistérséghez tartozó önkormányzatok összefogása révén kaptunk újabb 10 millió forintot. Ebből újabb két szint kerülhet kifestésre, az első emeleten - a régiók megújulása mellett - új fürdőszobák létesülhetnek, valamint folytatjuk a szülők kulturált elhelyezését lehetővé tevő kórtermek kialakítását is. Az itt jelenlévő polgármester úrnak ez alkalommal is szeretném megköszönni, hogy kórházunk segítségét újfent szívügyeként kezelte.

Bár még nincs a megvalósulás fázisában, de büszkén szeretnék már most beszámolni, hogy kórházunk új szülészeti tömb építésére kapott ígéretet. A jó hírt Horváth István úrral, térségünk országgyűlési képviselőjével januárban, közös sajtótájékoztatón jelentettük be. Az új épületet a gyermekosztály előtti füves területre álmodtuk meg. Az épület engedélyezési terveit, az AEEK-től és az EMMI-től pályázott forrásból nyár derekáig elkészítettük, és várjuk a mielőbbi továbblépés lehetőségét. A beruházás összértéke 3 milliárd forint lesz, ami a jelenleg az épület tervezett helyén található helikopterleszálló kiváltását is tartalmazza.

Számos adománnyal gazdagodhatott idén is kórházunk, a Rotary klubból összesen mintegy 30 betegágyat a nemzetőrségtől hűtőszekrényt, mikrosütőt, karosszékeket, a haematológia osztályra Sziládi főorvosnő közbenjárására 22 éjjeliszekrényt kaptunk. A sor talán nem teljes, de ezúton is köszönöm mindenkinek, aki jó szándékával csak egy kicsit is segített rajtunk, és kérem nézze el nekem ha véletlen kimaradt a felsorolásból.

Eddig a jó hírek, folytatom a kevéssé jókkal: épülő szépülő épületeinkben és modern műszereink között egyre kevesebben dolgozunk. Néhány osztályunkon már a működőképesség határát súroló, komoly létszámprobléma mutatkozik. A tüdőosztályon, gasztroenterológián, radiológián orvosi vonalon, a sebészetben központi intenzív osztályon, sürgősségen, pszichiátrián a szakdolgozók között mutatkozik komolyabb hiány. Mindezt az osztályokon még megmaradt munkatársak lelkiismeretes és megfeszített munkája, a társosztályokkal való fokozott együttműködés és egymás segítése kompenzálta. Ugyanez tette lehetővé a betegellátás folyamatos és biztonságos fenntartását. A rendszer stabilizálására hosszabb távon gondolkodva szükséges lesz a létszám és hozzárendelt feladatok összhangba hozatalára - ennek megoldását, hangsúlyozom, elsősorban a feladatokhoz rendelt megfelelő létszám biztosításával, és a hatékonyabb munkaszervezéssel látom megoldhatónak.

E borongós felvezetés után, humánerőforrás terén azért jó híreim is vannak: orvoskarunk utánpótlása öröndetesen bővült, az idei évben 12 rezidens kezdő szakmai pályafutását kórházunkban. Hagyományainkhoz híven, név szerint is büszkén mutatom be őket:

Dr. Al-Mulla Maher Eihab	aneszteziológia
Dr. Bodor Alexandra	belgyógyászat
Dr. Égi Fruzsina	fül-orr-gégegyógyászat
Dr. Falvai András Ádám	ortopédia-traumatológia
Dr. Győri Adrienn	szemészet
Dr. Hambuch Márk	ortopédia-traumatológia
Dr. Ihos Anita	csecsemő és gyermekgyógyászat
Dr. Madarassy- Szűcs Ágnes	klinikai szakgyógyszerész
Dr. Oszbach Richárd	szájsebészet rezidens jelölt
Dr. Stadler Vivien	szülészet
Dr. Velő Gabriella	klinikai szakgyógyszerész
Dr. Vesely Kinga Edit	radiológia
Dr. Zoltán Lilla Zsófia	bőrgyógyászat

Most, hogy személyesen is volt alkalmunk megismerni őket, kérek mindenkit: segítse munkájukat, szakmai fejlődésüket, hogy helyüket megtalálva, és jövőjükre vonatkozó elképzeléseiket megvalósítva munkahelyükként hosszú távon a Balassa János Kórház mellett tegyék le a voksot! A kórházunkba dolgozó szakvizsgára készülő kollégák összefogására alakítottuk meg a tegnapi napon a *Balassa Rezidens Kört*, melynek céljaul elsősorban a szakmai fejlődés elősegítése került kitűzésre, de a közösségformálás, csapatépítés legalább ilyen fontos szempont lesz. Orvosutánpótlásunk biztosítására, az idei évben meghirdettük a *Balassa Ösztöndíjat*, ami valójában egy a hatodéves orvostanhallgatóknak szánt ösztöndíjprogram. Örömmel jelentem, hogy a pécsi, szegedi és budapesti orvosi egyetemen történt meghirdetésnek köszönhetően már most 3 jelentkezővel folytatok tárgyalást, akiket 2019. évi diplomaszerezést követően, majd a jövő ilyenkor tartott Balassa Napon fogok tudni bemutatni.

Nem csak létszámban, tudásban is gyarapodtak kollégáink, 6 szakorvosi és egy szakgyógyszerészi képesítés született. Ezúton is gratulálok mindenkinek!

Szakdolgozói területen a létszámhelyzetet részben a korábban is megszokott mértékű fluktuáció jellemezi. Problémát jelent, hogy mindössze 9 pályakezdő nővért tudtunk felvenni az idén, ami az utánpótlás súlyos hiányát jelzi. Szakdolgozóink is gyarapodtak tudásban: 4 szakmában összesen 7 fő szakasszisztensi, 5 fő szakápolói és 1 fő egészségügyi menedzseri képzettséget szerzett. Új főnővér, illetve vezető asszisztens került a sebészeti osztály, gyermekosztály, pszichiátriai osztály, a pathológia és a gyógyszerár élére. Ápolási területen kitüntetett munkatársaink közül kiemelendő a radiológiai osztályon dolgozó Straubingerné Vincze Ildikó, aki a MESZK szakmai díját vehette át.

A gazdasági műszaki terület sem mentes személyügyi hiányoktól és küzd az állandó fluktuáció jelentette problémákkal. Több fontos pozíciót, mint az üzemeltetési főosztályvezető, TMK csoportvezető, logisztikai osztályvezető, kertészeti és TMK csoportvezető sikerült betölteni, azonban számos helyen a megfelelő szakember megtalálása még várat magára.

Kórházunk és az egészségügy régi elkötelezettjei azok a munkatársaink, akik az idén kerek évfordulóval ünnepelheték első munkába állásukat. 25 éves jubileumi jutalmat 48 fő, 30 éveset 30 fő vehetett át, a tiszteletre méltó 40 éves munkaviszonnal pedig 18 fő büszkélkedhet.

Megtiszteltetés az intézménynek is, hogy munkatársainkat városi és megyei rendezvényeken ismerték el: az idén nyugdíjba vonuló Bajor Klára a város napján Tormay Károly díjat, Dusa Gáspár főorvos Közjóért díjat vehetett át. Szeptember 1-jén, a Megyénapon kórházunk legidősebb doktora, de egyben dolgozója is, Szily Ferenc főorvos úr Bezerédj István díjat vehetett át.

Az idei év sem mentes gyász hírektől, az év során távoztak közülünk: Dr. Tánczos Rozália, higiénikus főorvos, Sátor Istvánné Elvira, a szemészeti osztály, Dobrovolni Dezsőné, a II belgyógyászati osztály, Bustya Dezsőné a reumatológiai osztály, dolgozói voltak, Szitkovits Sándorné a szakszervezeti irodából volt sokak jó ismerőse és segítője. Egy rövid felállással tisztelegjünk emlékük előtt.

Anyagi helyzetünkről korábbi évekhez képest nagy változásról sajnos nem tudok beszámolni. Finanszírozásban rejlő lehetőségeink maximális kihasználása mellett is, eladósodásunk a 2017 év végi konszolidáció óta már igen előrehaladott, ez év végén is nagy szükség lenne rá. Történik mindez annak ellenére, hogy folyamatos munkánk az újabb és újabb megtakarítási lehetőségek felkutatása és kiaknázása, de a rendszeresen jelentkező hiány mértéke az önerőből való megoldás lehetőségét nem igazán teszi lehetővé. De hát mi egészségügyiek, olyan szegények vagyunk hogy még államtitkárunk sincs... Viccet félretéve: reménykedni tudunk csak, hogy képviselőnk az országos felső vezetésben hamar tisztázódik, működésünk biztonságba, stabilizálásra kerül és nekiállhatunk az új kormányzati ciklusban az egészségügynek szánt feladatok megvalósításának, melynek az 5 pilléren álló nemzeti egészségügyi terv, az egészségben eltöltött évek számának növelése, a kórházi fertőzések visszaszorítása, a sürgősségi ellátás fejlesztése, a humán erőforrás hosszú távú biztosítása a hívó szavai. De addig is: elsősorban magunkra számíthatunk.

Gazdálkodáshoz kapcsolódó esemény még, melyet nyár vége óta változó intenzitású média hírek kísérek, a kórházak Állami Számvevőszék általi ellenőrzése volt. A híreket olvasva bizonyára sokaknak feltűnt, hogy a citált ellenőrzési hullámban kórházunk is érintett volt, és az, hogy ennek az évértékelő beszédben is helyet kellett kapnia, a médiában közölt súlyos következtések az oka. Nos, az ellenőrzés valóban megtörtént és valóban számos megállapítást tett. A megállapítások egy része helytálló, elsősorban a gazdálkodás dokumentációjának precizitását, dokumentáltságának fokát és a jogszabályoknak való megfelelést kifogásolták. A szükséges korrekciókat, szabályzatmódosításokat, esetleg hiányzó adminisztrációs lépéseket természetesen megteszük, elvárásnak megfelelően kijavítjuk.

Az észrevételek másik részével szemben kifogással éltünk, mivel azok helytállóságát vitattuk, és amit mindenképpen vitatni kívánok az a felelőtlen gazdálkodás vádja: felelősségem teljes tudatában merem kijelenteni, hogy a kórháznak egyetlen forint forrása sem került meggondolatlan, vagy indokoltságában megkérdőjelezhető, nem a kórház érdekeit szolgáló felhasználásra.

Egyéb szervezeti változások, események, már csak távirati stílusban, ami nem az elmondandók súlyát csökkenti, hanem az idővel való gazdálkodást jelenti:

Tudományos munkánk eredményeként, a rendelkezésre álló adataink szerint, mely egyelőre sajnos nem teljes körű, az elmúlt évben 19 publikáció, 26 poszter, 41 előadás született. Tudományos rendezvényeink száma is örömtelien gyarapodott, rendszeressé váltak a TT által szervezet házi tudományok, klinikopathológiai esetmegbeszélések. Több régiós és országos rendezvényt is sikerrel bonyolítottak osztályaink, ebből vannak már rendszeres visszatérő és új, remélhetőleg hagyományteremtő szándékkal rendezett kongresszusok, konferenciák is.

A 2018-as évet hazánk - lehet mondani - világhírű orvos tekintélye, Semmelweis Ignác születésének 200. évfordulója előtt tisztelegve, *Semmelweis Évnek* hirdette a Kormány. Kórházunkban egy hónapig volt látható az orvostörténeti múzeum által összeállított vándorkiállítás, melyből jeles elődük élete munkássága megismerhetővé vált.

Kórházi kertészet: örömünkre sikerült szakértő, jó gazdáját találni kórházunk 12 hektáros parkjának, a kertészeti csoportvezető valamint az ő általa vezetett kertészeti dolgozók munkáját már az év során is tapasztalni lehetett, kórházi parkunk igényes rendben tartásával.

Biztonsági szolgálat: vagyonbiztonság és közlekedés, parkolás rendben tartása terén is sok feladatuk akadt - ha ez nem is nyerte el maradéktalanul mindenki tetszését. Szigorú és szakszerű vezetői felügyelet alatt igyekeznek a rájuk rótt – ismétlem -, rájuk rótt feladatoknak megfelelni.

Gépjárműjavító műhely: korábban jól működő és többletfeladatként munkatársak autóinak javítását is vállaló műhelyünk sajnos áldozatul esett az emelkedő minimál- és szakiparos béreknek, valamint a növekvő szakemberhiánynak - a kórház autóinak javítására is külsős céggel kellett szerződünk.

Végre újra működik sajtóiroda a kórházban, így a médiában való megjelenésünk hatékonyabbá, koordinálttá válik. Egléné Fekete Zsuzsa sajtó referens nevét azért érdemes megjegyezni, mert munkájából adódóan a kórház minden osztályával, kapcsolatba kerül, ha még nem került, akkor majd kerülni fog.

Kissé könnyedebb téma: az idén 3. alkalommal megszervezett Balassa Bogrács, amelynek helyszíne idén a sötétvölgyi gyermektábor volt. Népszerűsége az idén sem csökkent, 240-en élvezték a kora nyári meleget, és a finomabbnál finomabb étkeket, A jövő kórházi generációja (mármint a helyszínen megjelent mintegy 60 gyermek) körében a habparti aratott osztatlan sikert.

Hol máshol ha nem a szekszárdi kórházban, idén első alkalommal hirdettünk dolgozóink körében házi borversenyt, amelynek győztese nedűje az idei évben „a kórház bora” név viselésére jogosult. Szeretném ismételtelen bejelenteni, hogy 2018-ban a Balassa Kórház borának Almási Sándor, a központi betegvezető szolgálat munkatársa Kékfrankosát választottuk. Gratulálunk, hozzá!

Az elmúlt évi események végére hagytam az intézmény vezetésével kapcsolatos hírt, mivel személyemet érinti, talán így is illik. Két évig megbízott igazgatóként végzett munkát követően, 2018 év elején sikeresen szerepeltem a Balassa kórház főigazgatói posztjára kiírt pályázaton, így 5 éves vezetői ciklusra írhattam alá a munkaszerződésemet. A teljes körű tájékoztatáshoz hozzátartozik, hogy Pál József gazdasági igazgató úr hasonlóan eredményes volt, a gazdasági vezetői posztra meghirdetett álláspályázaton.

Kinevezésem a jogszabályban lehetővé tett időre történt meghosszabbítása, közkeletű szóval élve végegesítése, feladataimhoz való hozzáállásban semmit nem változtatott, de mégis okot ad arra, hogy közelebbi és távolabbi múltra visszatekintve, az egészségügy és kórházunk jelen helyzetét elemezve, jövőre vonatkozó terveket, gondolatokat fogalmazzak meg.

Mit látunk hát magunk körül és magunk mögött? Az évértékelésből is kiderül, a bennünket körülvevő és rendelkezésünkre álló anyagi infrastruktúrát nagy erőfeszítések árán igyekszünk működésképesen és a kor által megkívánt színvonalon tartani. Ennek folyamatos építése jórészt pénz kérdése.

Mindezt munkáskézzelel megtölteni már nem olyan egyszerű, és már nem is csak pénz kérdése. Rég elmúlt az az idő, amikor a feladott álláshirdetésre több jelentkezés is érkezett, és a legalkalmasabb jelölt kiválasztása volt csak a feladat. Tapasztaljuk, számos olyan munkakör van, melyek betöltése bármilyen anyagi ráfordítás mellett is nehézségekbe ütközik. Ha van is adott feladatra alkalmas szakember az ország határain belül, vagy túl, azt a meglévő lehetőségei közül kimozdítani igen nehéz. Ha lehetséges, azt csak olyan feltételek biztosításával lehet, ahol a szakmai és magánéleti igények egyaránt megvalósíthatónak látszanak.

Mindeközben a hozzánk forduló betegek igényeit kielégíteni egyre nehezebb. Ebben a népesség egészségi állapota, az egészségügyre egyre nagyobb mértékben háruló szociális problémák megoldásának kényszere csak az alapproblémát jelenti. Az egészségügy társadalmon belüli, minden erőfeszítésünk ellenére alapvetően rossz megítélése, negatív attitűddel indítja útján a hozzánk fordulót. Ezt tetézi az ellátás során megjáró jogok maximális érvényesítése, illetve a saját egészséggel kapcsolatos és az ellátás során felmerülő egyéni kötelezettségek minimális teljesítése.

A mai kor betege google-n tájékozódik, jogos vagy kevésbé jogos kérdéseket tesz fel, melyekre magyarázatot – időnként meggyőzést -, az egészségügy igazának bizonyítását várja. Egyszóval partneri megközelítést igényel, melyet a korábbi paternalisztikus viszonyhoz szokott egészségügy sokszor rosszul tolerál. Emellett a betegek jó része igen mobilissá vált, sokaknak nem okoz problémát a szomszéd városban, a szomszéd megyében, de sokszor még az ország másik felében sem megszerezni az ott jobbnak gondolt ellátást.

A magán egészségügyi ellátók fejlődését szintén láthatjuk mind szűkebb, mind tágabb környezetünkben, amivel alapvetően nem is lenne gond, mind az állami, mind a magánszektorban megtalálható a maga feladata a lakosság egészségügyi igényeinek kielégítésében. A gond akkor kezdődik, amikor e két szektor viszonya nem a szimbiózisról, hanem a parazitizmusról kezd szólni, jellemzően az állami szektor rovására. Ezt a problémát nem kívánom tovább boncolni, aki akarja úgyis érti a gondolat lényegét, akinek pedig nem inge, kérem ne vegye azt magára.

Az előzőekben elmondott helyzetünket meghatározó részelemek között én az alábbi összefüggést tudom felállítani: pénz nélkül nincs magas színvonalú infrastruktúra, infrastruktúra nélkül nem lehet megfelelő szakembert szerezni, bármelyik hiányában a betegellátás feltételei romlanak, a betegek pedig olyan helyet fognak keresni, ahol biztosabbnak látják gyógyulásukat és megkapják, megtalálják az általuk elvárt körülményeket. Ha egy kórház elveszti a betegeit – az elveszti a létjogosultságát , vagyis kevésbé lesz rá szükség. Ha kevésbé lesz rá szükség, nehezebben jut forrásokhoz és a circulus vitiosus megkezdődik, indulunk lefelé a lejtőn....

Mi ebből a kiút, milyen lehetőségek vannak előttünk? Véleményem szerint növelni kell a kórház elismertségét, ezzel bizonyítva létjogosultságát: egyrészt szakmai, másrészt munkatársi harmadrészt pedig a lakosság - jövőbeni betegeink - körében.

Először is: Ha a kórház osztályain az országos szakmai berkekben ismert munka folyik - mondhatni szakmai műhely jön létre -, az vonzó lesz az adott szakma képviselőinek. Szakmai ismertséget részben a magas színvonalú, korszerű személetben végzett, szakmai újdonságokat is felsorakoztató gyógyító munka, részben az osztály által teljesített tudományos aktivitás növelésével lehet kivívni. A magas színvonalon végzett munkának természetesen a szakmát kiszolgáló modern építészeti környezet és gép-műszer-eszköz állomány is feltételei.

Másodszor: A munkavállalók közti elismertséget a szakmai elismertség részben már eredményezheti, de szükség van ugyanakkor a kiszámítható, stabil, nyugodt légkörű, mondhatni emberbarát és kulturált körülmények megteremtésére is. A létszámbeli leküzdése és a túlterhelés csökkentése részbeni megoldást jelent, de valljuk be, a vállalati kultúra területén is jócskán van mit fejlődünk. Szeretném kihangsúlyozni: az *emberbarát munkahely nem azt jelenti, hogy mindent szabad és semmi sem kötelező egy munkahelyen.*

Éppen ellenkezőleg, egy munkahelyen rendnek kell lenni, munkáltató és munkavállaló kölcsönösen, ismét hangsúlyozom, kölcsönösen figyelembe veszi egymás jogos érdekeit, tudomásul véve, hogy létük egymástól függ, és jólétük-jólétük is kölcsönösen egymáson múlik!!

És hát a sor végén, de nem utolsósorban, a betegek közti elismertség kivívása a cél: ők azt a kórházat fogják választani ahol minden problémájukkal együtt, a legjobb esélyt látják a gyógyulásukra, ahol legnyitottabbak minden igényükre, ahol minden nyugúkkal együtt a leginkább partnernek kezelik őket és igyekeznek eleget tenni az elvárásaiknak.

És itt milyen összefüggéseket fedezhetünk fel? Ha van jó műhelymunka és infrastruktúra, lesz szakember. Ha lesz szakember és betegcentrikus ellátás, lesz beteg. Ha lesznek betegek, van a kórháznak létjogosultsága. Ha mindez teljesül, könnyebb az anyagi forrást előteremteni, lehet egyre jobb infrastruktúra és a folyamat kezdi magát erősíteni.

Szeretnék tehát egy jó feltételekkel rendelkező, modern betegellátást lehetővé tévő módon felszerelt kórházat, ahol szakmájukat magas szinten művelő, egymást segítő, a kórház iránt elkötelezett munkatársak gyógyítanak és a betegek elégedetten távoznak.

Mondhatják, hogy mindez álmodozás és utópia, de erre, az ötéves ciklusát kezdő és maga körül tenni akaró vezetőként azt mondom:

Álom nélkül a munka csak favágás, munka nélkül az álom csupán ábrándozás.

Ha könnyedebb hangulatúra veszem egy facebook bejegyzés motivációját idézem:

A vasalódeszkák valójában szörfdeszkák, akik feladták az álmaikat. Ne legyünk tehát vasalódeszkák!

Azt hogy az álmainkban szereplő célokat, amit szakirodalom szerint hívhatunk vezetői vízióknak is, hogyan lehet megcsinálni, nálam okosabb ember fogalmazta meg jól, aki nem más, mint „A kis herceg” szerzője, Saint-Exupéry. Fohását hallgassák meg tőlem zárszóként, ajánlom mindenki figyelmébe!

ANTOINE DE SAINT-EXUPERY: FOHÁSZ

*Uram, nem csodákért és látomásokért fohászokodom, csak erőt kérek a hétköznapokhoz. Taníts meg a kis lépések művészetére! Tégy leleményessé és ötletessé, hogy a napok sokféleségében és forgatagában idejében rögzítsem a számomra fontos felismeréseket és tapasztalatokat!
Segíts engem a helyes időbeosztásban!*

*Ajándékozz biztos érzéket a dolgok fontossági sorrendjében, elsőrangú vagy csak másodrangú fontosságának megítéléséhez!
Erőt kérek a fegyelmezettséghez és mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömeket és magaslatokat!*

*Őrizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie!
Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!*

*Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához!
Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk.*

*Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem teszünk semmit.
Kérlek, segíts, hogy tudjak várni!
Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a bátorságra.*

Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb és legtörékenyebb ajándékára méltók lehessünk!

Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz, hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen - szavakkal vagy szavak nélkül - egy kis jószágot közvetíthessenek!

*Őrizz meg az élet elszalasztásának félelmétől!
Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt, amire szükségem van!
Taníts meg a kis lépések művészetére!*